

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Cyrillo. 497.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Κυρίλλω. υςζ.

Cyrillo. 497.

Ὅν πρόπον δύο σιδέσμοις ποιῶν
γωνιῶδῶς εὐείσεται λίθος, ὡς
ἀδιάρετοι ἔωσιν, ἔχοντες σιδέων.
Ἔτω τὸς δύο τῆς οἰκονομίας λαὸς ἢ τῶ
δεσπότη ἡμῶν ἑνσαρκος οἰκονομία συ-
νάλασα, καὶ εἰς ἓν σῶμα, καὶ ἓν πνεῦ-
μα συναρμολογήσασα, εἰς κεφαλὴν
γωνίας ἐγένετο, ἀσάλευτον τῶ ἔνωσιν
τῆ ἑαυτῆς μεσιτείας φυλάξασα.

Quemadmodum angularis quidam la-
pis duorum parietum vinculum esse inue-
nitur, ad arctissimam ac firmissimam cō-
iunctionem eos inter se deuinciēs : eodem
modo Domini nostri incarnatio duobus
orbis populis inter se copulatis, atque in v-
num corpus atque vnum spiritum compa-
ctis, in caput anguli effecta est, firmam ac
minimè nutantem coniunctionem inter-
posito suo custodiens.

Θεωνι. υση.

Theoni. 498.

Τὴν Ελισαίῃς εὐτέλειαν ζήλῃς, ὑ-
πνώσθη λύχνῳ ἀρκυμῶν. Ἄσφ τῶ
ἡμερῶν καὶ πεφωτισμένην τῶ ἀνδρὸς
ἠνίστατο πρῶτον, ἀλλὰ μὴ μεγάλως
οἰκονομῶν ὡς φαρῶν πρῶτον ἰσχυρῶν
ἢ πρῶτον αὐτῶν τὸς μονάζον-
τας, τῶ ἀληθῆ ἐργασίᾳ κατὰ λυ-

Elifæi tenuitatem ac frugalitatem imi-
tare, nihil ultra cœnaculum ac lucernam
requirens (quæ quidem sublimem ac splē-
didam viri illius actionem designabant :)
ac non contrā magnis substructionibus
addictus, ipsiſque etiam Monachos addi-
cens & conficiens, veram operationem
euerit.

Αρχία. υσηθ.

Archia. 499.

Εἰ τῶ ὑποχρῆσιν ἐπλήρωσε τῶ
οικείᾳ ὁ κύριος, ἔμετὰ πολλὰς ἡμέ-
ρας τῆς ἑαυτῆ ἀναλήψεως, τῶ ἐξ ὑ-
ψῆς δυνάμιν ἀειζώσας τοὺς θιασώ-
τας, καὶ ὁ νόμος τῆ πνεύματος τῆς ζωῆς
ἐν χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ
τῆ νόμου τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανά-
του, ματαίᾳ ἢ τοῦ σατανᾶ Μοντανῶ
κακῶν, ὡς τὸ σῶμα ἀληθῆ
ἀβλεπίσαντος, καὶ μετὰ π τῆς τε-
λειώσεως αὐτῆς τοῖς πειθεῖσιν αὐτῶ
πρῶτον ἠσέσθη μυθοποιήσαντος.

Si pollicitationem suam præstitit Do-
minus, non post multos ab ascēsu suo dies
ex alto virtute indutis Discipulis, ac lex
Spiritus vitæ in Christo Iesu à peccati &
mortis lege nos in libertatem asseruit, van-
us Satanæ Montani error est, qui ad ran-
tam veritatem caligauit, maiusque aliquid
hac perfectione ijs, qui sibi fidem adhi-
buissent, accessurum esse fabulatus est.

Luc. 24.

Τῶ αὐτῶ. φ.

Eidem. 500.

Τὸ θεῖον καὶ πρῶτον ἐκείνου πνεῦμα
δεκάτη τῆς ἀναλήψεως, πενήτη ἢ
δὲ τῆς ἀναστασεως ἡμέρα ἔπι τοὺς ἱε-
ροῦς μαθητῶν κατεφοίτησεν, ὡς ὁ κύ-
ριος ἐπιγγέλατο. ἔμετὰ πολλὰς ἡ-
μέρας τῶ ποιῶν τῶ χαρῶ τῆς εἰς
οὐρανὸς ἀπόδῃ ὑποχρόμῳ καὶ Δε-
χῶς ἐργασίᾳ πληρωθῆν ὁ θεσπίσας, ὅσῳ
πολλοῖς ὑπέσθη, χροῖοις, ὁ δυσσεβῆς μὴ
γενεῖσθαι Μοντανὸς διεψεύσατο, ἢ

Diuinus atque adorandus Spiritus de-
cimo ab Ascensione, ac quinquagesimo à Re-
surrectione die ad sacrosanctos Discipu-
los descendit, quemadmodum Dominus
promiserat, eum, eo tempore quo in cælū
ascendebat, non multis post diebus id se
facturum recepit, atque hoc expletum
fuisse diuinus vir Lucas scripsit, quod lon-
go post temporis curriculo factum esse
impious Montanus falso asseruit. In quo &

Act. 2.

Act. 1.